

Phim Tài Liệu Quan Sát Bộ Cá Voi

Contents

Phim Tài Liệu Quan Sát Bộ Cá Voi	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	8
10. Chương 10	9
11. Chương 11	10
12. Chương 12	11
13. Chương 13: Phiên Ngoại (một)	12
14. Chương 14: Phiên Ngoại (hai)	14

Phim Tài Liệu Quan Sát Bộ Cá Voi

Giới thiệu

Thể loại: Cá heo sát thủ X cá heo vằn chữ thập, thú x thú, đoản văn, hiện đại, ngọtSố chương: 12 chương + Phiên ngoại

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/phim-tai-lieu-quan-sat-bo-ca-voi>

1. Chương 1

Châu Nam Cực

Căn cứ Esperanza

Sáng sớm gần 5 giờ, Jane – Joe Roy rút cuộc cũng chỉnh sửa xong bản ghi chép đánh giá một ngày trên biển của mình. Ba tháng trước, nhóm đến từ căn cứ Argentina tuyên bố ra phát hiện làm giới học thuật khiếp sợ. Người lãnh đạo của Jane sau khi trực tiếp biết được tin, lập tức đưa đoàn đội thu dọn tới nơi này.

Lại qua mấy tiếng, cô vẫn tiếp tục công việc quan sát đã làm tám ngày nay.

Trong tuần này, bọn họ gặp được cá voi hoa tiêu, tiếp cận còn có thể thấy cá voi Sei, rồi lại quan sát được đàn cá heo sẫm màu hơn 20 con, thậm chí còn có một lần nhìn thấy được đàn cá voi sát thủ từ Nam Cực di chuyển sẵn mồi, nhưng mà mục tiêu của hành trình này chủ yếu vẫn cố chấp không xuất hiện.

Jane gấp một cái, khếp áo nằm lên giường. Cô tính toán thời gian một chút, nếu như bây giờ đi ngủ, cô có thể nghỉ ngơi gần 3 tiếng.

“Jane! Jane! Nhanh lên thuyền!” Đột nhiên, tiếng gõ cửa dồn dập đem Jane đang từ nửa tỉnh nửa mơ túm về hiện thực. Cô mở cửa, phát hiện Aaron của đoàn quay phim.

“Xảy ra chuyện gì?”

Giọng Aaron vì hưng phấn mà thay đổi: “Rossall xuất hiện! Thuyền trưởng bảo chúng ta mau lên thuyền, không kịp sẽ không đợi!”

Tia buồn ngủ còn sót lại của Jane bất thành linh bị xua tan không còn gì. Cô dùng tốc độ nhanh nhất mặc lên áo khoác nhưng, cầm notebook, đeo ba lô trên lưng, sau đó phóng lên thuyền.

“1, 2,... 7, 9, 11, Adolf, đủ người rồi đi thôi!” Ai nấy trên thuyền đều không che dấu được kích động cùng mong đợi của mình, vì thứ đó là con cá voi sát thủ được cá heo vằn chữ thập được nuôi lớn, Rossall.

Jane đem túi lớn sau lưng ném vào khoang tàu, sau đó trở lại trên boong thuyền, cùng mọi người ngóng trông.

“Tiến sĩ Monterey vừa gọi điện thoại cho tôi,” Giọng thuyền trưởng Adolf từ bên trong truyền ra, “Bọn họ đuổi theo đàn cánh cụt Adelie di chuyển, trên đường trùng hợp ở gần quần đảo Nam Shetland gặp Ana cùng Rossall.”

“Trùng hợp?Ồ, vận may cũng quá tốt!” Các thành viên của đoàn quay phim tài liệu trên boong thuyền oán giận dồn dập.

Aaron lớn tiếng hỏi: “Chúng ta phải đi bao lâu?”

Adolf nhìn thoáng qua thời điểm, nói: “Chắc gần 1 tiếng. Nhanh thì 50’ có thể tới.”

Jane gơ tay lên, chụp mặt biển phương Đông 1 tấm. Cô chưa trở về khoang tàu mà ôm notebook dựa vào lan can ngồi trên boong thuyền. Hơi mặn của gió biển êm ái thổi qua mái tóc của cô. Thuyền nhẹ nhàng chạy cùng đàn chim hải âu sáng sớm kêu to tạo thành khúc nhạc dễ nghe, trong ánh nắng ban mai giữa sương mù từ từ kéo ra mở đầu một ngày mới động lòng người.

2. Chương 2

“Mọi người cũng đã biết, Rossall được một con cá heo vằn chữ thập được nuôi lớn.”

Jane còn nhớ tới ngày đầu tiên đi quan sát đánh giá, tiến sĩ Sofia là dùng câu nói này làm phần mở màn, giới thiệu quỹ đạo trưởng thành của Rossall.

Ngày 26 tháng 7 ba năm trước, tiến sĩ Sofia mang theo đoàn đội của mình, ở hải vực phía Nam Argentina tiến hành quan sát đánh giá thường quy. Trên đường, một thợ thủ trên thuyền tiến tới hướng 8h phát hiện một đàn cá heo vằn chữ thập nhỏ vừa trò chuyện vừa chơi đùa đang bơi lại chỗ bọn họ.

“Ghi chép quan sát đánh giá cá heo vằn chữ thập cũng không nhiều,” Sofia giới thiệu, “Tuy rằng chúng nó ở thế kỷ 19 20 cũng đã từng được quan sát, nhưng bởi vì hoạt động chủ yếu xoay quanh khu vực Bán Nam Cực và Nam Cực nơi thuyền thường sẽ không thể tới, cho nên chúng ta chẳng thể dễ dàng nhìn thấy chúng. Tiếng kêu của chúng tới nay vẫn chưa được ghi chép lại.”

Lúc đó tất cả mọi người cực kỳ hưng phấn. Tiến sĩ Sofia lập tức bảo thuyền trưởng tắt mô tơ, thuận theo hướng sóng mà từ từ di chuyển. Mọi người dồn dập lấy ra máy quay cùng máy ghi âm bắt đầu ghi chép. Đột nhiên, có một vị thợ thủ kinh hải kêu lên: “Nhìn xem! Đây có phải là một con cá voi sát thủ không!”

Không cần cậu ta nói, mọi người cũng thấy đàn cá heo nhảy nổi trên mặt nước, phía sau mọc ra một tên nhóc đốm trắng.

Mọi người đều biết, bởi vì liên quan tới địa lý hoạt động, kẻ thù duy nhất của cá heo vằn chữ thập trong thiên nhiên là cá voi sát thủ. Nhưng nhìn con cá voi kia dường như sống rất tốt với đàn cá heo kia. Nó thậm chí còn thân mật dán chặt vào một con cá heo đang bơi trong đó. Không kịp kinh ngạc, mọi người liền phát hiện vấn đề mới — nếu như trừ cái đầu ra, thì cá voi sát thủ chiều cao cũng không khác các loài cá heo khác. Rất dễ nhận thấy, đó là một con non.

“Mẹ nó đâu?” Cá voi cái không thể con của mình hoạt động một mình... “Chẳng lẽ lạc đường?” Mọi người nhỏ giọng thảo luận.

Nhưng mọi người dù có dò xét thế nào, cũng không thấy bóng dáng của con cá voi sát thủ thứ hai.

Con người thảo luận rõ ràng không ảnh hưởng tới kế hoạch của đàn cá heo. Chúng nó thấy thuyền dừng lại, cũng không đuổi theo sóng nhảy trên mũi tàu, mà là bơi quanh thuyền vài vòng. Sau đó, bọn chúng như ăn ý, cùng nhau dựng đứng người, chỉ đem mắt cùng lỗ mũi để nổi trên mặt nước, dưới tác động của trọng lực từ từ chìm xuống. Cứ thế, chúng nó lặp lại động tác này mấy lần.

“Đang nổi! Chúng nó đang quan sát chúng ta.” Có người không khống chế được ý cười nhỏ giọng nói.

“Không giống lắm...” Có người nhỏ giọng phản đối, “Cậu xem, chúng nó như đang dạy con cá voi sát thủ con.”

Quả thật, con cá voi sát thủ kia dường như không nắm rõ được kỹ năng nổi này. Nó tuy rằng có thể dựng đứng thân thể, lại thỉnh thoảng không khống chế được lúc la lúc lắc. Mà con cá heo vẫn luôn bơi gần nhóc kia lại lần nữa chui xuống nước. Mọi người trên thuyền rõ ràng nhìn thấy nó không ngừng vây quanh cá voi sát thủ nhỏ mà bơi, thỉnh thoảng còn dùng đuôi điều chỉnh vị trí cho cá voi sát thủ.

Trợ lý khiếp sợ nhỏ giọng: “Tiến sĩ, chị thấy thế nào?”

Tiến sĩ Sofia cũng cảm thấy kinh ngạc. Tuy rằng trước từng xuất hiện ghi chép cá heo vằn chữ thập cùng cá voi sát thủ, nhưng chưa từng có ai thấy nhìn thấy cả đàn sẽ dạy cá voi sát thủ như con trai mình.

“Trước tiên phải chụp lại, chúng ta sẽ trở về phân tích.” Sofia nói như vậy.

3. Chương 3

Sau khi trở về trạm quan sát, tất cả lập tức đem video cùng hình ảnh tư liệu đem treo trên giàn giáo. Biểu hiện của tư liệu cho thấy, cá voi sát thủ con cùng một con cá heo vằn chữ thập có quan hệ thân mật khác thường.

“Chẳng lẽ cá voi sát thủ này là cô nhi được cá heo kia thu dưỡng?” Tất cả không tự chủ được nghe giả thuyết có phần khó tin này.

“Tư liệu quá ít,” Sofia trầm ngâm một hồi, “Chúng ta cứ tiếp tục ra, dài hạn quan sát đàn cá heo này đi.”

Nhưng mà mãi đến bốn ngày sau, bọn họ ở khắp các đảo gần đó cũng không tìm thấy đàn cá heo kỳ quái này.

“Trải qua sáu tháng lần theo, chúng tôi cuối cùng cũng xác định con cá voi sát thủ này được con heo vằn chữ thập kia nhận làm con nuôi. Có heo sẽ dạy cá voi sát thủ cách săn mồi, làm sao cọ rơi con sên trên người, thậm chí dẫn dắt nó tiến hành đuổi theo làn sóng, quan sát loài người, nhận thức thuyền. Ban đầu, chúng tôi cho rằng đầu cá heo kia là con cái, bởi vậy, để tiện ghi chép, chúng tôi đặt tên cho con cá voi sát thủ là Rossall, mà đầu cá heo kia là AnaStatia.” Sofia tổng kết lại, “Tất cả đều theo phương hướng đó mà triển khai, thế nhưng có một vấn đề thảo luận từ đầu tới cuối vẫn không có kết quả — con cá voi sát thủ non kia rời khỏi quần xã của nó bằng cách nào?”

Các nghiên cứu viên phát hiện, ngoại hình đặc biệt của Rossall gần như không giống với bất cứ loài cá voi sát thủ nào gần hải vực này. Ở hải vực Nam Cực cùng Bán Nam Cực tổng cộng có 4 loại cá voi sát thủ

tồn tại, trong đó cá voi sát thủ có thể tích lớn nhất là hình A, nhỏ nhất là hình C. Các nghiên cứu viên rất nhanh từ đường vằn loại bỏ khả năng là hình C và hình D, nhưng cho dù là hình A và hình B, con non của chúng hình thể đã ngoài 2 thước, mà Rossall, ở lần đầu tiên quan sát, khẳng định chưa tới 2 thước.

Bởi vậy, mọi người không thể nhìn sang các thủy vực khác. Trải qua nhiều điều tra cùng so sánh, Rossall xác nhận là thành viên của dòng cá voi sát thủ sống ở đông Thái Bình Dương.

Tiến sĩ Sofia nhìn phim tài liệu gật đầu nói với các thành viên: “Đúng vậy, vô cùng khó tin, nhưng điều này lại là sự thật.”

Quần thể cá voi sống ở biển khơi vô cùng to lớn, hoạt động khoảng chừng 20 – 75 con 1 đàn. Đoàn đội nghiên cứu một đoạn âm thanh cho thấy có người có ác ý với cá voi sát thủ ở Đông Thái Bình Dương, xuất phát từ một số nguyên nhân, lúc đem lên bờ chỉ muốn bắt những con đã thành niên, mà đem con non này vứt về hải lý.

Nhưng mà cách nói này bị một nhóm người mạnh mẽ phản đối: “Mọi người đều biết nuôi cá voi con so với nuôi con đã thành niên lợi nhuận cao hơn nhiều. Không có lý gì có người sẽ làm vậy.”

“Hoặc còn một khả năng, chính là con cái mang thai lên sinh đem con non lặn lẽ đưa đi. Vận chuyển cá voi sát thủ không phải chuyện đơn giản, xuất phát từ lo lắng tới sức khỏe, chúng nó không có cách nào bị nhốt trong rương kính. Bởi vì mỗi một quãng thời gian phải lấy dây thừng buộc chúng lên mà đánh thuốc mê, sau đó thả về hải lý để chúng nó cùng bơi. Chúng tôi cho lý do cho rằng, cá voi cái lúc sinh con nón, cũng yểm trợ nó rời đi.” Có người lại nói, “Còn nhớ lần chúng tôi nhìn thấy Rossall không? Nó lúc đó nhiều nhất là 1.9 thước, thậm chí còn chưa cai sữa. Từ hướng này suy đoán, nó nhất định lúc ra đời được Ana nhặt được, sau đó đem về đàn nuôi lớn.”

Hai nhóm đều kiên trì với ý kiến của mình cùng lúc kịch liệt phản đối giả thiết của đối phương. Hai bên tranh luận không ngừng, mà không ai thuyết phục được ai. Vì vậy, đề tài thảo luận này dần dần bị gác lại.

[Ps]: Trước hết đã không còn ngư dân trực tiếp săn bắt cá voi sát thủ. Mà bởi vì bên trong bộ cá voi biểu diễn rất hào hứng, cho nên nhu cầu vẫn rất cao. Thông thường đối tượng nuôi dưỡng đều là con non hoặc bán trưởng thành, trong văn viết bắt giữ là con cái đã thành niên... Ừm, chỉ vì muốn thúc đẩy câu chuyện phát triển... Chung quy gặp gỡ phải có lý do đúng không?

4. Chương 4

Tiến sĩ Sofia cùng đoàn nghiên cứu của mình đã từng kiên quyết cho rằng, dùng mức độ trưởng thành của đại não cá voi sát thủ, Rossall nhất định chẳng mấy chốc sẽ phát hiện mình cùng AnaStatia khác biệt rồi rời khỏi đàn cá heo vằn chữ thập, tìm đến ôm ấp của đàn cá voi sát thủ.

Nhưng làm mọi người kinh ngạc là cho tới bây giờ, Rossall vẫn biểu hiện vô cùng thân mật với Ana, cho dù nó đã dài hơn Ana tận 1 mét, cho dù nó đã sớm biết Ana là con đực.

Đúng, nhân viên nghiên cứu sau lần đầu tiên gặp được Rossall cùng Ana thì một năm sau đã phát hiện được giới tính thực của Ana. Vì vậy, bọn họ không thể làm gì khác là đem tên AnaStatia đổi thành AnaStasius. Cũng may bình thường tất cả đều quen dùng tên Ana để gọi cá heo kia, cho nên cũng không làm có gì không quen.

“Theo suy đoán của chúng tôi thì Rossall ban đầu coi Ana là con cái, lại như đứa trẻ sơ sinh đói bụng tìm được bộ ngực đầy đặn cho sữa, vốn cá voi sát thủ đã có gien cùng bản năng tương tự.” Tiến sĩ Sofia nhìn camera từ từ nói, “Cá voi sát thủ tuy rằng vây trên lưng có 2 kiểu, con đực vây lưng cao to dựng đứng, vây lưng khi trưởng thành có thể dài tới 1 thước 8, mà vây lưng giống cái thì lại uốn cong khá giống lưỡi hái. Trên diện tích bằng của nam bán cầu che phủ khắp nơi, vây lưng của cá voi sống ở đây đã thoái hóa từ lâu. Cá heo vằn chữ thập có vây lưng lại khác với thủy vực nam bán cầu. Tuy rằng vây lưng của từng con khác

biệt nhưng thông thường sẽ cao và cong. Chúng tôi có lý do cho rằng, Rossall bởi vì thấy Ana có vây lưng giống như cá voi sát thủ nên mới nhận thức nó là ‘Mẹ’ của mình.”

Jane lập tức đưa ra nghi vấn của mình: “Nếu như vậy chẳng lẽ trong vòng một năm nay mọi người đều không phát hiện Ana không có cách nào có vú cho Rossall sao?”

Sofia đáp lại: “Tôi cũng đã từng nói, cá heo vằn chữ thập vô cùng khó quan sát đánh giá. Chúng di chuyển ở thủy vực dưới lớp băng, trừ phi nó chủ động tới gần thuyền, bằng không thuyền không có kính quan sát như chúng ra căn bản không thể truy đuổi chúng nó. Cho nên, chúng tôi từ trước tới nay vẫn không tìm được hình ảnh Rossall có vú. Sau đó chúng tôi lại suy đoán, Rossall có lẽ nhờ cá heo cái trong đàn nuôi nấng.”

“Vậy mọi người dựa vào đâu phát hiện giới tính của Ana?”

Trên gương mặt Sofia hiện lên mỉm cười kỳ lạ: “Chúng tôi lúc đó quan sát đánh giá chúng nó ở khoảng cách xa — Bạn cũng biết, nếu như không phải nó chủ động tới gần, chúng tôi sẽ không thể mở mô tơ thuyền mà tiếp cận — đột nhiên, Ana mang Rossall bơi lại nơi này của chúng tôi. Chúng nó như đang chơi trò truy đuổi lẫn nhau. Rossall sau khi xuất phát, lại tới gần trước mặt chúng tôi một bước — Lực bộc phát của cá voi sát thủ vô cùng mạnh mẽ. Sau khi thắng lợi, nó quay đầu lại hướng Ana kêu, giống như đang khoe khoang.” Sofia đem hai tay giơ lên, bắt chước động tác gật gù đắc ý của Rossall, “Sau đó Ana đi tới trước mặt Rossall, rồi nằm ngửa lộ bụng trên mặt nước. Đây giống như là một cách đầu hàng kỳ lạ nào đó. Chúng tôi cũng bởi vì chuyện này mới phát hiện Ana không phải giống cái!”

5. Chương 5

“Tôi trước khi tới đã tra một ít tư liệu.” Jane đưa ra nghi vấn mới, “Có ghi chép quan sát ở Bắc Đại Tây Dương có đàn cá voi sát thủ nào đó giữ lại một con cá voi sát thủ dị dạng không có quan hệ, hơn nữa cá voi trong đàn còn chăm sóc nó, lúc đi săn còn phân phối cho nó. Nếu nói thế, Rossall cũng có thể để cá voi sát thủ ở hải vực Nam Cực nhận nuôi được?”

Tiến sĩ Sofia gật đầu cổ vũ cô, nói: “Đây là một vấn đề vô cùng tốt. Trên thực tế cá voi sát thủ là chủng loài vô cùng phức tạp, trước mắt đã phân ra hơn mười loại hình sinh thái riêng. Nhánh của chúng nó tách ra có gần có xa, xa nhất thì có thể nói tới 700 ngàn năm trước. Mà ở mỗi hệ sinh thái khác nhau cũng có xã hội phát triển khác biệt, thời gian dần trôi qua, mỗi xã hội đều có văn hóa đặc biệt của mình. Chúng nó có thức ăn khác biệt cùng ngôn ngữ bất đồng, thái độ đối với bên ngoài cũng không giống nhau. Bởi vậy, tuy rằng con cá voi sát thủ tàn tật không có quan hệ được lưu lại trong xã hội có ý nghĩa vô cùng tích cực, nhưng chúng ta không thể lơ đãng mà đem Rossall giao cho đàn cá voi sát thủ khác ở hải vực Nam Cực, bởi vì chúng ta không có biện pháp suy đoán được phản ứng của đàn cá voi sát thủ ở nơi này.”

Biểu tình của Jane giống như nói cho đối phương biết đáp án này của mình có chút tiếc nuối.

Tiến sĩ Sofia đột nhiên cười rộ lên: “Nghiên cứu viên của chúng tôi bất đồng rất lớn, về việc có thể để đàn cá voi sát thủ nhận nuôi Rossall tranh chấp không ngừng. Nhưng Ana lại khác, nó đã từng làm rồi.”

Một năm trước, Sofia đã nhận được điện thoại của nghiên cứu viên ở bán đảo Nam Cực, nói bọn họ may mắn quan sát được Ana muốn đem Rossall đến cá voi sát thủ hình C thu dưỡng nhưng lại thất bại.

Thủy vực Nam bán cầu có ba loại cá voi sát thủ nắm giữ sinh lý đặc thù cùng thói quen ăn uống khác biệt. Cá voi sát thủ hình A là cá voi sát thủ có thể hình lớn nhất trên toàn cầu, lúc trưởng thành có thể dài gần 10 thước. Con mỗi hằng ngày của chúng nó là cá voi lưng gù hổ. Mà cá voi sát thủ hình B lại chia làm 2 loại, 1 là di chuyển dưới băng, chúng nó tác chiến theo đàn, tạo sóng nước làm băng di chuyển, sau đó đem báo biển trên băng lăn xuống mà ăn; còn loại khác vô cùng thông minh, con mỗi của chúng thường là chim cánh cụt mây trắng cùng chim cánh cụt quai mũ. Còn loại thứ ba, là cá voi sát thủ hình C, chúng nó lớn lên thông thường không vượt quá 6 thước, dùng chim cánh cụt cùng cá làm thức ăn.

Cá heo quanh năm sinh sống ở Nam Cực cùng Bán Nam Cực, Anastasius cùng đồng loại của nó rõ ràng có hệ sinh thái khác với cá voi sát thủ, dùng lựa chọn thích hợp nhất mà tìm đồng bạn cùng bơi. Cũng nhờ loại năng lực này mà Ana mới lựa chọn đàn thích hợp nhất với Rossall — Bất kể là thói quen ăn uống hay hình thể thì Rossall cũng không khác gì cá voi sát thủ hình C.

“Lúc đó Rossall vẫn chưa tới hai tuổi. Cô xem này,” Sofia chỉ vào video nhờ đưa ống kính tới gần mà có giải thích, “Đây là kết hợp với cá voi sát thủ hình C. Chúng nó đáng người tương đối nhỏ, theo sát phía sau mà cá voi ở Đông Thái Bình Dương. Từ lựa chọn của Ana để chúng nó nhận nuôi Rossall có thể thấy được, nó đối với con trai nuôi của mình sinh lý đặc thù rõ như lòng bàn tay. Nó tuy không biết Rossall đến từ đâu, nhưng không trở ngại chuyện tính toán kính thước khi trưởng thành của Rossall.”

6. Chương 6

Đoạn video này dài hơn 40'. Cá voi sát thủ thành đàn khí thế mạnh mẽ bơi qua băng, ngày càng tới gần vị trí cha con nuôi kia.

Jane tò mò hỏi: “Cá heo không phải là động vật sống thành đàn sao? Ana đơn độc đem Rossall mang đến, lẽ nào Rossall không nghi ngờ?”

Sofia mỉm cười nhìn Jane nói: “Tuy rằng IQ cá voi sát thủ khiến người khác vô cùng ngưỡng mộ, thế nhưng cô đừng đánh giá quá cao trí thông minh của con non. Nhiều hạng mục nghiên cứu đã nói rõ, cá voi sát thủ giống con người, đại não lớn lên theo tuổi tác. Mặt khác, chúng tôi cũng đã quan sát vài đàn cá heo vằn chữ thập nhỏ từ 5 tới 10 con, từ những đánh giá đó, chúng tôi phát hiện đàn nhỏ của chúng nó cá thể thường ổn định từ 1 tới 8 con. Quan hệ của Rossall và Ana ở trong đàn luôn thân mật hơn các con khác, hành động đơn độc đối với chúng cũng không quá hiếm thấy.”

Sofia tiếp tục chỉ vào video giải thích: “Chúng nó ban đầu nhận lầm Rossall là con non của cá voi sát thủ hình A, dự định tránh xa. Ở Nam Cực, bởi vì có tồn tại rêu, trên thân thể cá voi sát thủ có màu vàng nồng cạnh không giống nhau, chỉ có cá voi sát thủ hình A có cách sống và thói quen ăn uống là không chịu ảnh hưởng, Rossall cả năm di chuyển theo đàn cá voi vằn chữ thập từ Nam Cực tới Bán Nam Cực, da đương nhiên không bị vàng, bởi vậy nhận sai là thông thường... Thế nhưng chúng nó rất nhanh ý thức được không đúng... Tuy rằng trong video nghe không rõ, nhưng theo tôi suy đoán chúng nó dựa theo tiếng của Rossall mà đoán nó không thuộc về đàn cá voi sát thủ nào ở Nam Cực.”

Trong video đám cá voi sát thủ thân thể bị nhiễm vàng đối với sự xuất hiện của Rossall vô cùng hứng thú. Chúng nó đổi hướng bơi lại gần chỗ cha con nuôi này. Trong đó có mấy con cái tăng nhanh tốc độ muốn sớm xác nhận tình huống.

“Ana thấy đàn cá voi sát thủ đã phát hiện Rossall liền muốn rời đi, mà các bạn có thể thấy, Rossall không cho nó rời xa mình... Nó đột nhiên ý thức được mục đích Ana đơn độc dẫn nó tới nơi này, nó phát hiện mình có thể sẽ bị vứt bỏ, bởi vậy điên cuồng dấn vào trên người Ana... Ana muốn vứt bỏ nó thì như mơ giữa ban ngày, tốc độ bơi của cá heo vằn chữ thập so với cá voi sát thủ hoàn toàn không cùng đẳng cấp.” Sofia tăng tiến độ lên một chút, “Hiện tại, mấy con cá voi cái đã gần tới gần, mà Rossall đối với đồng loại lại không thêm để ý tới.”

“Nó chẳng lẽ đối với sinh vật có tướng mạo tương đồng không tò mò?” Jane hỏi.

“Hoàn toàn không có. Đầu tiên, nó chưa bao giờ cùng các con cá voi sát thủ khác sinh hoạt chung, điều này nói rõ nó có thể không biết bề ngoài của mình có bộ dạng gì, tự nhiên cũng không cảm thấy mình và cá voi sát thủ khác có tướng mạo tương tự. Còn nữa, cô xem, nó lúc đó vì hành động muốn vứt bỏ mình của Ana mà vô cùng hoảng loạn, hoàn toàn không có tâm tình quan sát chuyện xảy ra chung quanh. Nó hoảng loạn dùng đuôi đập mặt nước, đồng thời tần số âm thanh phát ra tuy ngắn mà lại sắc bén...” Tiến sĩ Sofia cười khổ nói, “Cảnh tượng này thật làm người ta tan nát cõi lòng.”

Video gần kết thúc, kết quả cuối cùng đã rõ. Bởi vì Rossall cực kỳ không phối hợp, Ana không thể không từ bỏ kế hoạch ban đầu, mang theo Rossall lần nữa trở về đàn cá heo vằn chữ thập.

“Lần vớt bỏ này khiến Rossall lòng sinh cảnh giác, nó trở nên càng ngày càng dính lấy Ana,” Sofia tổng kết nói: “Chúng tôi nhất trí cho rằng, Rossall tự bản thân đã nhận thức mình là cá heo vằn chữ thập, mà không phải cá voi sát thủ.”

7. Chương 7

Đã 6 giờ kém mấy phút, trời cũng đã sáng. Nước biển khúc xạ lại ánh mặt trời, trên mặt nước rộng lớn hình thành vết sáng dày đặc.

Châu Nam Cực cuối năm chưa bao giờ tiếc rẻ ánh mặt trời với con dân của nó.

Thuyền đi nhanh trên biển, sóng nghiêng ngã qua lại khiến người ta hoa mắt. Jane Joe Roy ngồi trên mũi boong thuyền, mặc cho gió to của Nam Cực thổi vào mặt mình. Adolf thông qua microphone thuật lại cho người trên thuyền nội dung cú điện thoại mới tiếp hồi sáng. Thuyền của tiến sĩ Monterey lúc phát hiện Rossall cùng Ana, chính là lúc bọn chúng đang ăn uống. Đây cũng là lần đầu tiên Rossall cùng Ana ở khoảng cách gần như vậy để người khác quan sát mình ăn uống.

“Căng thẳng sao?” Aaron từ trong khoang thuyền đi ra đưa cho cô một bình nước.

“Đương nhiên,” Jane nhìn anh nói, “Trái tim tôi như sắp nhảy ra ngoài. Thượng Đế phù hộ cho chúng ta lúc tới thì bọn nó vẫn còn ở chỗ cũ.”

Aaron nói: “Tôi nghĩ chúng vẫn còn ở đó. Cô xem chiếc thuyền bé bằng sắt phía trước, đó là của tiến sĩ Monterey.”

Quả nhiên, hai phút sau, giọng nam chất phác của Adolf xen lẫn dòng điện thông qua loa truyền ra: “Tất cả mọi người tỉnh lại đi, chúng ta đến rồi.”

Tiến sĩ Sofia đã cầm camera từ lâu, tiến lên chụp Rossall cùng Ana.

“Chỉ có Rossall cùng Ana sao?” Tiến sĩ Sofia hỏi.

Tiến sĩ Monterey cùng trợ thủ của ông đã sớm quen với phong cách nói thẳng của Sofia. Bọn họ đứng trên tay gờ tay hỏi thăm đáp lại: “Đúng, chỉ có hai chúng nó.”

Đoàn quay phim tài liệu cũng không cảm thấy kinh ngạc. Ở lần phỏng vấn đầu tiên, tiến sĩ Sofia đã giới thiệu với bọn họ, bởi Rossall lớn lên quá nhanh, vây lưng của nó cũng đã cất cao. Kể từ đó, vây lưng quá cao liền cản trở Rossall di chuyển dưới băng mà ăn uống — nơi này là thế giới ‘Phong cực’, tốc độ gió bình thường đã là 40m/s, dưới ảnh hưởng của gió lớn, băng di chuyển trên Nam Cực luôn rất nhanh, chỉ cần không chú ý một chút sẽ bị vây giữa tầng băng. Nếu như muốn thoát ra nhất định phải lặn xuống, một hơi bơi xuống hơn nghìn thước, mãi đến khi không có băng bao trùm mới có thể xoay người. Mà cá voi sát thủ nếu không được con khác trợ giúp, thân hình khổng lồ cùng vây đứng thẳng rất có thể khiến Rossall lặn xuống nhưng không thể tới nơi đủ không khí mà hô hấp. Bởi vậy, bắt đầu từ nửa năm trước, Ana thường xuyên dắt Rossall rời khỏi đàn cá heo mà một mình đi kiếm ăn.

Jane cẩn thận đi lên mũi tàu. Phía trước chừng 50m, có hai đầu có một trắng một đen một nhỏ một lớn xen kẽ từ từ di chuyển trên mặt nước, hai vây lưng màu đen ở thế giới trắng xóa này càng đặc biệt dễ thấy. Đầu nhỏ kia bên người có đường vằn màu trắng như đồng hồ cát, con này chắc chắn là Anastasius. Nó khoảng chừng 1m9, ở trong đàn cá heo vằn chữ thập coi như là to lớn. Nhưng con cá heo bên cạnh lại lớn hơn Ana gấp phân nửa, hình thể tròn vo càng khiến nó to hơn Ana gấp hai ba lần.

8. Chương 8

Jane dùng ánh mắt thúc giục những người đồng hành nhanh đem những hình ảnh quý giá này ghi chép.

Đột nhiên, đầu cá heo lớn hơn lặn xuống nước không thấy bóng dáng. Khoảng chừng qua ba, bốn phút, nó mới lần nữa trồi lại trên mặt nước. Nó từ lỗ mũi phun ra một đồng nước, sau đó như khoe khoang với người trên hai thuyền mà quơ quơ đầu.

Jane phát hiện trong miệng nó đang ngậm lấy gì đó.

“Cá Nam Cực, theo hoa văn cùng kích cỡ này thì là cá Nam cực,” Bọn họ chưa kịp hỏi thì tiến sĩ Monterey đã giải thích, “Cá là món ăn ngon của nó.”

Rossall nhô mồm gần 80cm lên, diều võ dương oai bơi quay mũi tàu hai chiếc thuyền. Xa Xa Anastasius chờ có chút không kiên nhẫn, nhin không được phát ra tiếng kêu ngắn ngủi. Rossall lúc này mới bơi tới bên người Ana, đem cá phun trên mặt nước, tiếp tục cùng Ana chia con cá này ra ăn.

Tiến sĩ Monterey nói: “Từ lúc chúng tôi phát hiện ra chúng nó, chính là bọn chúng đang săn mồi ở đây. Cho đến bây giờ đã ăn khoảng 6 con cá nam cực cùng 1 con mực.”

“Đều là chia ra ăn sao?”

“Đúng, đều chia.”

Hơn mười người im lặng đứng trên boong thuyền. Mô tơ thuyền đã tắt từ lâu. Trong camera chỉ còn sót lại tiếng nước Ana cùng Rossall lúc ăn tình cờ phát ra.

“Đây là một hiện tượng thú vị. Loại cá nhỏ này bình thường không xuất hiện trong thực đơn của cá heo vằn chữ thập, nhưng bây giờ Ana lại cùng Rossall chia ra thưởng thức.” Tiến sĩ Sofia hứng thủ nâng cao ống kính tiếp tục thu tin, “Chúng tôi trước đã thảo luận qua, Rossall ngày càng lớn lên, thân thể của nó cũng cần nhiều năng lượng hơn, bởi vậy loại cá nhỏ mà cá heo vằn chữ thập ăn hằng ngày không đủ thỏa mãn nó. Chúng tôi trước đây làm ra quá nhiều suy đoán, đoán nó làm sao sẽ tìm được cách để bản thân sinh tồn, tôi nghĩ hiện tại chúng ta đã tìm ra được đáp án. Chúng tôi vẫn không rõ Rossall đi săn ra sao nhưng có lẽ đàn cá heo đã dạy nó chút kỹ xảo — tôi cũng không cho rằng nó có cơ hội cùng các con cá voi sát thủ khác đi săn chung. Đây có thể là cách do nó tự nghĩ ra, thật sự là một đứa nhóc thông minh.”

Qua hơn 5', Rossall cùng Ana kết thúc ăn uống. Rossall dùng đuôi vỗ mặt nước gần mũi tàu, như đang nói hẹn gặp lại mọi người. Sau đó, hai đầu cá heo cùng nhau đổi hướng, im lặng bơi về phương xa. Xương cá cùng thịt dư còn sót lại từ từ chìm vào đáy biển, những sinh vật khác chờ đợi đã lâu liền chia nhau ra ăn.

Tiến sĩ Monterey nói với Sofia: “Hiện tại chúng tôi phải nhanh chóng đi tới quần đảo Falkland. Tuy nhiên chúng tôi vừa rồi dùng dụng cụ thu âm lại được không ít âm thanh lúc săn mồi của Ana cùng Rossall, có lẽ nó sẽ giúp ích được cho nghiên cứu viên của cô. Chờ chúng tôi về lại căn cứ, sẽ đưa bản mẫu truyền cho mọi người.”

Tiến sĩ Sofia buông bút xuống, nói với Monterey cùng phụ tá của ông: “Vô cùng cảm ơn thông tin ông cung cấp, chúc đánh giá quan sát chim cánh cụt thuận lợi.” Tiếp đó, giọng cô nhẹ nhàng nói với Adolf cùng thành viên tổ quay phim, “Nhiệm vụ hoàn thành, chúng ta trở về thôi.”

9. Chương 9

Lần quan sát này có thể coi như là thu hoạch lớn. Theo tài liệu hình ảnh và âm thanh bản mẫu được truyền tới, các tổ nhỏ phân tích thí nghiệm vô cùng suôn sẻ, ai nấy đều bận rộn chân không chạm đất. Cho nên tiến sĩ Sofia sau hơn một tuần lễ mới có thời gian tiếp Jane phỏng vấn.

“Lần quan sát này cực kỳ thu hoạch.” Tiến sĩ Sofia trong quá trình phỏng vấn luôn lặp lại câu này nhiều lần.

Mấy năm trước, các nghiên cứu của căn cứ chỉ có thể dùng vệ tinh lần theo tung tích của cá heo vằn chữ thập. Từ kết quả đưa ra phản hồi, tiếng vang của chúng so với các cá heo khác cao hơn rất nhiều. Cá heo vằn chữ thập lúc đi săn để tìm kiếm phương hướng phát ra tiếng ‘Cùm cụp’ vô cùng cao, điều này làm chúng nó định vị khoảng cách kẻ địch so với các con khác cao hơn gấp đôi. Rossall từ nhỏ đã sống trong đàn cá heo vằn chữ thập, đối với kỹ năng này vận dụng vô cùng thành thục. Phối hợp với tốc độ gấp ba lần cá heo bình thường, lúc đi săn gần như là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Mà các nghiên cứu viên cũng không cho rằng kỹ xảo này là nòng cốt của nó khi săn.

Bọn họ mấy ngày trước phân tích tần số tiến sĩ Monterey đưa tới, sau đó so sánh với các loài thuộc bộ cá heo ở hải vực nam cực so sánh, kết quả phát hiện tuy rằng Rossall có tham khảo kỹ xảo đi săn của cá heo vằn chữ thập, nhưng lại không giống đa số các cá heo ở đây. Nay cơ bản có thể kết luận là Rossall đã sáng tạo ra cách săn mồi chỉ thuộc về mình.

Jane không hiểu hỏi: “Tuy rằng cá voi sát thủ thuộc về bộ cá heo, nhưng dù sao cùng với cá heo vằn chữ thập là hai loài động vật khác nhau. Rossall có thể nắm được bản lĩnh của đàn cá heo sao?”

Sofia đáp lại: “Cá voi sát thủ có thể phát ra 62 loại âm thanh — cá nhân tôi cho rằng hạng mục tiếp theo nên tiếp tục đẩy mạnh, con số này còn có thể tăng lên. Cá heo vằn chữ thập phát ra tiếng vô cùng đặc biệt, tuy nhiên vẫn nằm trong âm vực bình thường. Chỉ cần Rossall muốn học, nó có thể bắt chước được.”

Đại não của cá voi sát thủ vô cùng phát triển, mỗi cá thể trong loài cá voi sát thủ đều có tiếng nói của mình, ngữ pháp cũng vô cùng phức tạp. Bởi vậy, loài cá voi sát thủ từ năm tuổi trở lên mới có thể thành thục ngôn ngữ của loài mình. Mà ngôn ngữ của cá heo vằn chữ thập đơn giản hơn nhiều, bởi vậy ngôn ngữ của tộc Ana đối với Rossall là dễ như ăn cháo.

“Rossall không thể nghi ngờ là đứa nhóc có năng lực học tập rất mạnh, nó vô cùng thông minh. Từ nhỏ đã biết đập nước chơi đùa cùng với các nghiên cứu viên, nó rất nhanh nắm giữ cách chào hỏi dùng ngôn ngữ tay chân — các bạn cũng nhìn thấy, tuần trước Rossall trước lúc rời đi có vẫy đuôi với chúng ta, trên thực tế mỗi lần nó nhìn thấy chúng tôi đều sẽ làm như thế. Vẫy đuôi không phải là chuyện đơn giản, ngược lại, nó làm tiêu hao rất nhiều năng lượng. Rossall nhất định hiểu rõ động tác xã giao này rất có ý nghĩa mới chào hỏi chúng ta như thế.” Tiến sĩ Sofia khen cá voi sát thủ không dứt miệng, “Lần quan sát này kết quả phân tích lại lần nữa để chúng ta có thể thấy rõ đầu óc xuất chúng của nó.”

10. Chương 10

Rossall lúc đi săn bắt con cá nam cực chỉ bự bằng 1/3 nó, này đối với nó không tính là con mồi. Toàn bộ quá trình đi săn của Rossall chỉ dùng có 5’.

Sau khi phân tích xong bản mẫu âm tần, các nghiên cứu viên phát hiện, Rossall đi săn đơn giản có thể coi là có 3 bước. Đầu tiên, nó sẽ sử dụng kỹ xảo đi săn của cá heo vằn chữ thập, dùng cao âm ‘Cùm cụp’ nắm giữ động tĩnh xung quanh hải vực, đồng thời kéo dài hô hấp để lá phổi mình tích đầy không khí, làm tốt bước chuẩn bị để vào nước; sau đó khi con mồi tiến vào phạm vi công kích thì lặn xuống, sử dụng trường âm thấp làm chấn động bong bóng cá khiến con mồi mất đi năng lực hoạt động; cuối cùng sẽ dùng đuôi đánh mạnh con mồi khiến nó tử vong. Toàn bộ quá trình đều làm liền một mạch, gần như là bách phát bách trúng.

Tiến sĩ Sofia chỉ vào đoạn tần số trường âm thấp kia nói: “Đây chính là cách Rossall dùng để đánh ngất con mồi. Chúng tôi lần nữa nhấn mạnh, cá voi sát thủ nắm giữ trí tuệ cao cùng xã hội phát triển, IQ của nó như trẻ thiếu niên, đồng thời còn có sự sáng tạo phi thường, bởi vậy trên toàn cầu mỗi năm đều sẽ sáng tạo cách săn bắt mới. Giống như cá voi sát thủ Patagonia phát minh kỹ xảo săn mồi mắc cạn, chúng nó sẽ đột nhiên vọt lên bờ, ngậm lấy sư tử biển đi trên đó. Có học giả cho rằng cách săn mồi khác biệt này càng kéo dài khoảng cách giữa các chi trong quần thể cá voi sát thủ, lâu dần sẽ khiến chủng loại của chúng trở nên khác biệt.”

Cô tiếp tục lấy phim tài liệu phân tích tần số biểu đồ khác, nói: “Đây là phân tích âm tần của Ana. Chúng tôi phát hiện tiếng ‘Cùm cụp’ của nó so với Rossall âm điệu còn cao hơn, trên thực tế nó phát ra âm điệu vượt qua diện rộng mà chúng ta đã ghi chép đối với các cá heo vằn chữ thập khác, điều này nói rõ phạm vi trình sát của nó còn lớn hơn nhiều so với Rossall. Chúng tôi có thể suy đoán, trong quá trình săn mồi, Ana đóng vai chính trong vai trò ‘Ổng nhòm’. Nó lợi dụng ưu thế của mình phát hiện tung tích con mồi trước, tiếp đó dùng ánh mắt cùng tứ chi đụng chạm — đây là cách giao tiếp thông thường của cá heo vằn chữ thập — đem vị trí của con mồi truyền cho Rossall, sau đó, Rossall sẽ dò xét con mồi đã tiến vào phạm vi công kích chưa, sau đó một đòn quật ngã. Chúng nó lợi dụng ưu thế của mình, phối hợp vô cùng hoàn mỹ.”

“Nhưng Ana trong toàn bộ quá trình đều không lặn xuống nước, này có phải nói nó nắm giữ kỹ năng chấn động bong bóng cá của Rossall?”

“Có 2 khả năng.” Tiến sĩ Sofia phân tích nói: “Khả năng thứ nhất nguyên nhân là hình thể của Ana không thích hợp đi săn cá nam cực, bởi vậy không hành động. Cá nam cực có mười mấy bộ, mỗi bộ có rất nhiều loài, ở đây dù sao cũng rất nhiều cá nam cực, muốn ăn được nó cũng chỉ chiếm số ít, đồng thời hình thể cũng phải hơn nửa mét. Ana không đủ cường tráng, này có thể dẫn đến giai đoạn cuối đi săn không thể dùng đuôi đập chết con mồi, trái lại con mồi phản công còn có thể bị thương. Khả năng thứ 2, như là lời cô nói, nó bẩm sinh không cách nào có được kỹ năng của Rossall. Chúng tôi xác thực có ghi chép về giọng thấp của cá heo vằn chữ thập, nhưng dữ liệu không nhiều, bởi vậy không có cách nào kết luận. E rằng trước mắt Ana vẫn còn trong giai đoạn học hỏi.”

11. Chương 11

Phỏng vấn đơn giản sau khi kết thúc, tiến sĩ Sofia lần nữa vui đầu vào công việc bận rộn. Mà Jane cùng đoàn quay phim thì theo trợ thủ tiến vào căn cứ thí nghiệm. Bọn họ ở đây quay một ít thí nghiệm phân tích của các nghiên cứu viên, đoàn đội chuẩn bị hậu kỳ cắt nối biên tập.

“Cá đầu đàn cá voi sát thủ Patagonia Tiger đã 7 tháng không lộ diện, rất có thể đã chết.” Sáng ngày thứ ba, tiến sĩ Sofia vội vã vào phòng ăn căn cứ đoàn phim tài liệu lại nói: “Tôi cần mang theo nhóm trợ thủ đi Argentina mở hội nghị, mọi người khi đi đều không về. Các bạn có thể cùng Adolf ra biển thử tìm tung tích Rossall.”

Vì vậy, mấy tuần trước khi đi, đoàn phim tài liệu lần nữa về căn cứ làm việc và nghỉ ngơi, mỗi ngày sáng sớm sẽ cùng thuyền trưởng Adolf lên thuyền tiếp tục quan sát ghi chép.

Adolf tới căn cứ đã bảy năm, đối với vùng biển này đã sớm quen thuộc. Ông hỏi: “Các bạn muốn tham quan hay đi tìm kiếm tung tích Rossall?”

“Chúng tôi vô cùng muốn nhận thức càng nhiều phong cảnh nơi đây.” Aaron có chút tiếc nuối nói: “Đáng tiếc chúng tôi có nhiệm vụ trên người.”

“Được, vậy chúng ta thử đi tìm hành tung của đàn cá heo vằn chữ thập,” Adolf giới thiệu với bọn họ, “Bây giờ là cuối năm, cũng là mùa hè ở nam bán cầu. Cá heo vằn chữ thập sẽ từ từ di chuyển về phía Nam, mùa xuân năm sau sẽ trở về hải lưu. Bây giờ chúng ta thử tới bán đảo phía Nam, ở vùng lân cận tìm thử.”

“Chúng nó sẽ tới vĩ độ nào của cực Nam?”

Adolf nhún vai nói: “Trước mắt theo ghi chép là vĩ tuyến nam 68 độ, mà chúng tôi cũng không hiểu chúng rõ, cho nên con số này chỉ là tạm thời.”

“Vậy phương Bắc xa nhất ở đâu?” Jane lại nói, “Thuyền đi qua phương Bắc tương đối nhiều, có lẽ có ghi chép khá chuẩn xác đi.”

“Ghi chép vĩ tuyến Đại Tây Dương là 36 độ nam, hải vực Chile là vĩ tuyến 33 độ nam.” Adolf nói, “Thế nhưng Rossall cùng Ana ở trong đàn hơi khác biệt, chúng nó di chuyển tới nhiều đảo gần Estados sẽ không

đi hướng Bắc.”

“Tại sao?” Lần này, hiếu kỳ của những người khác cũng bị khơi lên.

“Bởi vì phía bắc là lãnh thổ của cá voi sát thủ Patagonia. Chúng nó là loài có hình thể khổng lồ, dùng vây cá làm thức ăn, rất nhiều người nhận thức chúng nó cùng cá voi sát thủ vùng Nam cực có quan hệ thân mật. Bác sĩ Sofia có phải từng nói với các bạn chuyện Ana nỗ lực để đàn cá voi sát thủ hình C nhận nuôi Rossall mà không thành công?” Adolf quay đầu hỏi thành viên đoàn làm phim, khi được câu trả lời khẳng định lại tiếp tục nói, “Cá voi sát thủ hoạt gần ở xa bờ biển thông thường sẽ không làm như không thấy với con non lạc đàn hay tàn tật, các nơi trên thế giới đều có ghi chép về chúng nó nhận nuôi đồng tộc yếu thế. Nhưng Rossall lại tự mình bài xích với các cá voi sát thủ khác, rất có thể bởi vậy mà chống cự đi tới địa bàn của đối phương.”

Adolf có chút tiếc nuối nhìn bọn họ: “Nếu như mùa đông các bạn tới đây, cơ hội gặp được Rossall so với hiện tại hơn rất nhiều. Bởi chúng nó sau mùa hè sẽ trở về Châu Nam Cực, khu vực hoạt động so với mùa đông lớn hơn mười mấy lần, giống như tìm kim trong đồng rơm, tất cả đều dựa vào vận may.”

Quả nhiên, mười mấy ngày sau, bọn họ chỉ gặp được một lần cá heo vằn chữ thập cùng cá voi râu dài bơi chung, mà trong đó cũng không dễ thấy, cá voi sát thủ so với cá heo to hơn hai ba lần.

Cũng may trời cao quan tâm bọn họ. Trước khi chuẩn bị rời căn cứ một ngày, bọn họ lần thứ hai ở bán đảo Nam cực gặp được hai vây lưng màu đen đã lâu không gặp.

12. Chương 12

“Hi các nhóc, hai ngày nay như thế nào?” Jane hưng phấn nằm sấp trên lan can mép thuyền, nhiệt tình lấy tay giội nước lên hai đầu cá heo nhỏ.

Rossall cũng không phản ứng lại cô. Nó đầu tiên là dọc theo mép thuyền từ mũi thuyền bơi tới đuôi thuyền, sau đó hít một hơi, xoay ngược người, cái bụng hướng lên trên bơi từ đáy thuyền qua bên khác của thuyền.

Adolf cười rộ lên nói: “Đừng thất vọng, nó chỉ hiếu kỳ sao không nhìn thấy tiến sĩ Sofia thôi.”

Quả nhiên, Rossall cùng Ana bơi dọc thuyền vài vòng, thậm chí dừng thẳng người nhìn mấy lần, sau khi xác định tiến sĩ Sofia thật sự không có ở trên thuyền, mới đưa mắt nhìn về phía Jane vẫn luôn giội nước về phía mình.

“Aaron, mau đưa GoPro thả xuống nước!” Jane vừa chú ý tát nước lên người nhóm cá heo, vừa nói với người chụp hình.

Khoảng cách gần như vậy mà quan sát thật sự rất hiếm thấy. Aaron dùng tốc độ nhanh nhất đem GoPro kết nối, thả xuống nước, sau đó cẩn thận điều chỉnh ống kính về phía Rossall cùng Ana. Công việc này cũng không dễ dàng — Rossall ngày hôm nay không hiểu vì sao hôm nay lại vô cùng phấn khởi, nó thỉnh thoảng ở trong biển cuộn tròn thân thể, trong miệng còn phát ra tiếng kêu sung sướng.

“Nếu như tôi là cô sẽ cách xa chúng một chút.” Thuyền trưởng Adolf có ý tốt nhắc nhở tay Jane đang đùa nó, “Đa số bộ cá heo đều có bệnh về hô hấp, lỗ mũi chúng lúc phun ra nước sẽ chứa nhiều lượng lớn vi sinh vật, con người nếu không có bất cứ phòng vệ nào sẽ trực tiếp tiếp xúc.”

Nghe ông, Jane không thể làm gì khác hơn là rút tay về. Bất quá cô vẫn đem nửa người treo ngoài lan can, dùng hết khả năng cách gần nhất mà quan sát nhóm cá heo.

Cô tò mò hỏi: “Rossall đang làm gì? Xóa râu trên người sao?”

“Mức độ ma sát như thế này cũng không thể đem râu diệt hết,” Adolf đưa đầu ra huýt sáo với nhóm cá heo, “Nó chỉ là đang chơi đùa.”

Ban đầu, Ana cũng tiếp cá voi sát thủ con lặn vài vòng, nhưng mà nó không lâu sau liền mất hứng thú với hoạt động này. Cá heo vằn chữ thập không nhận được bơi dưới đáy thuyền vài vòng, cá voi sát thủ một mình trước mặt con người lật nghiêng biểu diễn. Mà cá voi sát thủ con sau khi thấy bạn đồng hành không thấy đâu, cũng lập tức lặn xuống đáy thuyền.

Aaron lập tức điều chỉnh ống kính, gắng đạt tới chỗ có thể chụp hoàn chỉnh hai đầu cá heo đang chuyển động với nhau dưới nước.

Rossall và Ana cực kỳ thích chơi đùa. Chúng nó tuy rằng thỉnh thoảng sẽ quay người bơi lên mặt nước, nhưng rất nhanh sẽ trở lại đáy thuyền, giống con nít mà chơi trò trốn tìm. Khoảng chừng qua mười phút, chúng nó mới chui từ đáy thuyền ra, sau đó cách mép thuyền khoảng mười mét bơi lội.

“Hai đứa nhóc ham chơi.” Thuyền trưởng Adolf không cảm thấy kinh ngạc ‘hừ’ nói, “Nắm chặt đi!” Không đợi mọi người phản ứng lại, ông đột nhiên khởi động thuyền phóng về hải vực phía trước.

Jane kinh ngạc la lên. Cô ngồi xồm xuống, vịn chặt lan can, lúc thân thể giữ vững mới có thể bình tĩnh ngẩng đầu lên.

Trước ánh mắt của mình, hai đầu cá heo một lớn một nhỏ đen trắng xen kẽ nhảy nhót đuổi theo sóng ở mũi thuyền. Cá voi sát thủ con làm những động tác này tương đối vất vả, nhưng nó vẫn dùng tần số cao mà phóng người lên, sau đó rơi xuống nước đập ra một lượng lớn bọt nước.

Adolf ra hiệu Aaron chụp tình cảnh này lại, “Cá heo vằn chữ thập khi tạo sóng thế này là ý bảo hẹn gặp lại chúng ta!”

Ánh tà dương chiếu xuống trên đám mây ở đường chân trời, toàn bộ sắc thái rực rỡ ở trên biển rộng đều được chụp lại. Bối cảnh lộng lẫy, hai đầu cá heo vui sướng vượt sóng đi theo thuyền trên mặt biển. Ánh sáng chiếu lên lưng chúng nó như khắc sâu vào võng mạc của từng người.

Jane ngồi xếp bằng trên boong thuyền, mê muội nhìn cảnh tượng hiếm thấy trước mắt.

Đây là kho báu cả đời mà.

13. Chương 13: Phiên Ngoại (một)

Argentina ở vùng ôn đới nam bán cầu, từ đây trở về nước phải bay hơn mười hai tiếng.

Đoàn phim tài liệu gần một tháng qua ngày nào cũng đi sớm về trễ theo sát người quan sát của căn cứ Esperanza ra biển lấy cảnh, trong lòng cùng sinh lý đều uể oải chịu không nổi. Có lẽ nhờ giọng điệu quen thuộc và phục vụ ân cần của tiếp viên hàng không, cả nhà cuối cùng cũng thoát khỏi trạng thái căng thẳng, chưa đợi máy bay cất cánh đã vùi đầu vào gối ngủ thiếp đi.

Aaron khi tỉnh lại là đã 5 giờ sau. Anh nhìn hai bên một chút, phát hiện đồng nghiệp vẫn còn chìm trong giấc ngủ. Đèn cabin đã tắt hết, chỉ còn lại ít người khó ngủ mở ánh đèn nho nhỏ, lảng lảng làm chuyện của mình. Aaron lặng lẽ đứng lên, đưa tay ra xoa xoa thắt lưng mệt mỏi, sau đó đi tới phần đuôi máy bay xin một ly nước.

Anh đứng ở phần sau khoang hành khách, từ trong balo lấy ra GoPro cùng máy tính. Anh đột nhiên nhớ tới lần cuối cùng gặp Rossall và Ân, hai thằng nhóc từng trốn ở đáy thuyền của bọn họ chơi trốn tìm. Lúc đó anh đem GoPro thả vào trong nước tiến hành quay phim, mà trước khi về nước công việc quá bận rộn làm anh không có thời gian kiểm tra thành quả quay chụp.

Anh đem video bỏ vào máy tsnh, sau đó lấy tai nghe ra, chuẩn bị làm hoàn chỉnh những thứ mình quay được.

Video khúc đầu có chút lắc lư. Bọt biển tràn ngập ống kính không nhìn được bất cứ thứ gì. Aaron lập tức phản ứng lại, đoạn này hẳn là lúc Rossall nghiêng người mà quay được. Rossall lúc đó vẫn âm ỉ, đem nước biển chung quanh đánh thành từng đám bọt biển.

Một lát sau, Rossall rút cuộc cũng yên tĩnh lại. Nó nghiêng người đuổi theo Ana dưới đáy thuyền, nhẹ nhàng dùng đuôi chạm vào thân thể Ana. Bọt biển chặn ống kính từ từ tản đi, Aaron nhìn rõ Rossall cùng Ana đang đối mặt ‘Nằm nghiêng’, trong miệng không ngừng phát ra tiếng ‘Cùm cụp’, rõ ràng là dùng ngôn ngữ con người không hiểu mà trò chuyện với nhau. Chúng nó trên đường hình như có tiếp xúc thân thể, thế nhưng góc độ của ống kính cũng không phải hoàn mỹ lắm cho nên cũng không thấy rõ.

Qua chừng một phút, hai đầu cá heo trước sau di chuyển trên mặt nước, quay người lần thứ hai lặn xuống, giấu ở đáy thuyền.

Lần này góc độ ống kính thay đổi một ít. Chỉ thấy hai đầu cá heo trong màn ảnh đang lặng lẽ dùng vây vuốt ve thân thể của đối phương.

Aaron nhú mày. Tuy rằng anh không phải dân chuyên nghiệp, thế nhưng hành vi của Rossall cùng Ân khiến anh có chút liên tưởng kỳ quái.

“Anh đang gì nhìn cái gì?” Jane ngồi bên cạnh dụi mắt, chống đỡ thân thể ngồi dậy, “Đây là video cuối cùng ngày đó?”

Aaron cho cô một bên tai nghe, lại đem video kéo về lúc nhóm cá heo quay người nổi lên mặt nước, nói: “Cô xem chút đi, tôi luôn cảm thấy hành vi của hai đứa chúng nó không đơn giản. Đang tiến hành một loại xã giao nào đó sao? Nhưng hai đầu cá heo đơn độc sao lại làm loại xã giao phức tạp như thế?”

Jane híp mắt, tỉ mỉ đảo qua hình ảnh. Dần dần, cô cũng ngẩn cả người.

“Rossall năm nay bao nhiêu tuổi?”

Aaron tự hỏi rồi nói: “Ba tuổi rưỡi đi, khả năng có thể lớn hơn chút.”

Jane khẳng định nói: “Vây thì vẫn chưa trưởng thành đi.”

Aaron không rõ vì sao hỏi: “Hai chuyện này có liên quan gì?”

“Đương nhiên là có” Jane đem đường tiến độ video kéo qua một chút, “Anh xem chỗ này, Ana dùng đuôi quét qua khe sinh sản của Rossall... Nó nói cái gì đó... Sau đó nó quay lại, bắt đầu dùng vây ma sát khe sinh sản của Rossall... Rossall sau đó lùi về sau một chút, sau đó cũng bắt đầu học theo động tác của Ân, dùng vây vuốt nhẹ khe sinh sản của đối phương...”

Aaron sắc mặt quái dị quay đầu: “Ý cô nói Ana đang dụ Rossall gian dâm?”

“Anh không thể dùng tiêu chuẩn của nhân loại áp dụng cho hành vi của động vật hoang dã,” Jane nhẹ giọng nói, “Lúc trước tôi trên tư liệu nghiên cứu cá heo khác có thấy, chúng nó thường ở trong đàn sẽ từ từ dạy dỗ chỉ bảo bọn nhỏ trưởng thành, ừm, những chuyện tương tự. Tuy rằng trong tài liệu của cá voi sát thủ không làm như vậy, nhưng Rossall lớn lên trong đàn cá heo vẫn chữ thập, tập tính sinh hoạt sớm đã bị đồng hóa.”

Jane đối với video này khá hứng thú. Cô đem máy tính kéo tới giữa hai ghế tựa, để quan sát các chi tiết nhỏ hơn.

“Tôi nghĩ chúng ta nên đoạn tư liệu này giao cho tiến sĩ Sofia,” Jane sau khi xem xong video nói, “Tài liệu liên quan tới sinh sản của cá heo vẫn chữ thập vô cùng ít ỏi, tin tưởng video này có thể đối với nghiên cứu của bọn họ rất có ích.”

14. Chương 14: Phiên Ngoại (hai)

Tiến sĩ Sofia tâm tình phức tạp nhìn báo cáo trước mặt.

Mười bốn năm trước, tổ nhỏ của bọn họ hải vực nam Argentina quan sát một con cá voi sát thủ con được đàn cá heo vằn chữ thập nhận nuôi. Tổ hợp như vậy vô cùng hiếm thấy, căn cứ Esperanza lập ra đội nghiên cứu đến định kỳ sẽ lần theo chúng nó. Để cho tiện ghi chép, bọn họ đặt tên cho cặp cha con kia, gọi là Rossall và Anastasius.

Căn cứ vào quan sát hằng ngày, tổ đội nghiên cứu biết rõ mọi tập tính của cặp cha con kia. 11 năm trước, khi bọn họ tuyên bố báo cáo nghiên cứu, có một đoàn quay phim tài liệu đến căn cứ muốn ghi chép cặp cha con không giống bình thường này. Khi đoàn quay phim kết thúc công việc về nước, tiến sĩ nhận được đoạn video do bọn họ gửi tới. Đó là phim tài liệu đoàn quay phim ngày cuối lúc ra biển quay được, nội dung nói về việc cha nuôi Ana đang dạy con trai nuôi Rossall kiến thức. Cụ thể là, hai đầu cá heo đang vuốt ve khe sinh sản của nhau.

Tuy rằng đoạn video đoàn phim tài liệu gửi tới vô cùng có giá trị, nhưng nội dung trong video trên thực tế không gây ra sóng gió gì trong căn cứ — cá heo đa số đều dục vọng tràn đầy, đây là nhận định chung của giới học thuật. Huống chi, rất nhiều cá heo cha mẹ ở thời điểm lứa nhỏ của mình phát dục sẽ dạy chúng những thứ liên quan tới chuyện này. Năm đó Rossall ba tuổi tuổi, tuy rằng dựa theo tiêu chuẩn của cá voi sát thủ, nó còn là em bé, nhưng dựa theo tiêu chuẩn của cá heo vằn chữ thập, nó đã từng bước thành niên. Mọi người thảo luận một chút, liền nhận định Anastasius đoán sai tuổi trưởng thành của con trai nuôi, bởi vậy mới dạy nó sớm như thế.

Sau đó mọi người mới phát hiện, chuyện tình không đơn giản như vậy.

Tiến sĩ Sofia cầm tài liệu liên quan tới những năm gần đây của đoàn đội với sự sinh sản của cá heo vằn chữ thập với báo cáo về Rossall và Ana. Trên báo cáo nói, Rossall cùng Ana trong mười bốn năm nay chưa từng của con cái trong đàn giao phối. Ngược lại, chúng hằng năm sẽ đi tới khu vực biển cạn ở quần đảo Falkland nam Argentina, mãi đến khi kỳ giao phối kết thúc mới lần nữa trở về đàn.

Mùa hè năm ngoái, có người ở gần bờ biển Ushuaia phát hiện Rossall cùng Ana rời đàn tránh né kỳ giao phối. Lúc đó người chứng kiến Alan cùng bạn của mình đang ở trên chiếc thuyền nhỏ ở trên mặt biển chạy như bay. Đột nhiên bọn họ nghe thấy phía sau truyền tới từng tiếng huýt gió từ xa đến gần, theo đó là tiếng rơi xuống nước vô cùng lớn, giống như là có vật gì đang tiếp cận. Alan nhìn về sau, phát hiện sau bọn họ là cá heo dài gần sáu mét. Vây lưng của nó cao vọt như lưỡi liềm, thật giống như đang cắt mặt nước, khiến người trước mặt có cảm giác áp bách vô cùng lớn.

“Cá voi sát thủ!!” Alan hưng phấn kêu lên, “Là thằng nhóc vô cùng đẹp trai!”

Bạn của cậu ngược lại vô cùng bình tĩnh: “Cậu có thể chụp vài tấm, nói không chừng là đứa nhóc Patagonia.”

Không cần bạn mình nhắc nhở, Alan đã lấy điện thoại di động ra, chuyển đến chế độ video, sau đó nằm úp sấp trên thuyền nhỏ, khoảng cách gần chụp tiểu tử ham chơi này. Đến lúc này cậu mới phát hiện, thì ra cá voi sát thủ thiếu niên không phải đến một mình, bên cạnh nó còn có một đầu cá heo khác. Bất quá bởi vì vóc người quá nhỏ nên vừa rồi Alan mới không chú ý.

“Bên cạnh nó còn có con cá heo khác! Không biết là chủng loại gì! Bọn chúng hiện tại đang duỗi theo sóng biển mà thuyền chúng ta tạo ra! Ồ, tung người trong làn sóng! Bọn chúng nhảy lên! A a a cá voi sát thủ này lớn quá!!!” Alan kích động giọng nói cũng lạc đi, hấn cố giữ tâm trạng bình tĩnh chút, nói tiếp, “Xem ra bọn nhóc này tâm tình rất tốt, có hứng thú chơi với chúng ta... Bọn chúng hiện tại đều nghiêng người, dán bụng vào đối phương, mà tốc độ của bọn chúng cũng không chậm đi... Sau đó bọn chúng... Ồ ồ!!! Bọn chúng đấu kiếm!!!!”

Giọng Alan cất cao như tiếng dao cắt. Cậu quay đầu kéo ống quần bạn mình, nói: “Cậu quay đầu lại nhìn chút đi!! Bọn chúng đang đấu kiếm ha ha ha ha ha! Bọn chúng, ha ha ha ha!!!”

Người lái cũng tò mò quay đầu. Quả nhiên, hai đầu cá heo phía sau đang dùng bộ phận sinh ‘dê’ từ khe nứt đưa ra ngoài, dính vào ma sát lẫn nhau.

“Nhìn xem tớ quay được gì này!” Alan tiếp tục xen lời thoại vào video, “Một con cá voi sát thủ cùng một con cá heo khác đấu kiếm. Tớ nhất định phải đem video này tải lên Youtube!”

Khiến Alan không ngờ tới là video này sau 24h được tải lên liền có hơn 200 ngàn cú click, mà cậu cũng nhận được điện thoại từ căn cứ Esperanza, hy vọng có thể mời cậu gặp mặt thuật lại chút chuyện đã phát sinh.

Có lần chứng kiến này với quan sát nhiều năm, tiến sĩ Sofia cùng đoàn của mình cơ bản khẳng định, Rossall cùng Ana đã có quan hệ tình nhân ổn định.

Rất nhiều động vật có vú có tình cảm phong phú cùng kết cấu xã hội phức tạp, mà khổng chế tình cảm cùng hành vi xã hội của chúng nó đều do đại não có tế bào thần kinh riêng biệt. Tế bào thần kinh trong đầu con người cũng lớn, nhưng tế bào thần kinh của cá heo có số lượng còn vượt xa loài người, có thể gọi là đứng đầu trong giới động vật có vú. Bởi vậy, mặc dù nhiều cá heo lúc sinh sản đều lẫn lộn, nhưng trong ghi chép có ghi cá heo chỉ chọn một mà yêu.

“Chủ đề của hội thảo nghiên cứu học thuật xác định là nó đi.” Tiến sĩ Sofia khép báo cáo lại giao cho trợ lý, giọng nói đầy đùa giỡn, “Hy vọng Rossall cùng Ana có thể giúp chúng ta lôi kéo thêm chi phí nghiên cứu. Tôi không thể chịu được cuộc sống mà không có hai thằng nhóc này hằng ngày.”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/phim-tai-lieu-quan-sat-bo-ca-voi>